

עת"א 25444/05/17 - ו נ (אסיר נגד הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 25444-05-17 נ(אסיר) נ' הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופט יוסף בן-חמו
עותרים
נגד
משיבים
1. הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון
2. מדינת ישראל

החלטה

בפני עתירה נגד ההחלטה המינהלית מיום 01/06/17, בה החליט הקצין המוסמך על הפסקה מינהלית של עבודות השירות.

ההחלטה המינהלית

ביום 30/04/17, החליט מפקד מחוז הצפון של שב"ס, גונדר מקבל טאפש, מתוקף סמכותו על פי סעיף 51.ט. לחוק העונשין, על הפסקה מינהלית של עבודות השירות, לאחר שימוע שנערך בהיעדר העותר, לאחר שלא התייצב לשימוע.

נימוקי ההחלטה: לאורך כל תקופת עבודות השירות התאפיינה התנהלותו של העותר בריבוי היעדרויות ללא אישור, טופל משמעתית ואף זומן לשימוע, נעצר על ידי משטרת ישראל זמן לשימוע. ב"כ העותר התבקש לדאוג ל"פתיחת חלון" לעותר על מנת שיתייצב, אך סירב. העותר ניתק קשר, אינו עונה לשיחות טלפון, לא התייצב לשימוע. לאחר שנעצר על ידי משטרת ישראל, שוחרר לחלופת מעצר בתנאים של מעצר בית מלא.

נימוקי העתירה:

- על העותר נגזר עונש מאסר של 6 חודשים שירוצה בעבודות שירות. במהלך תקופת ביצוע עבודות השירות הוא נעצר בגין עבירת אלימות במשפחה, הוגש נגדו כתב אישום ובקשה למעצר עד תום ההליכים בתיק 32522-02-17. ביום 22/02/17 הוא שוחרר בתנאים הכוללים מעצר בית מלא.
- בשל מעצר הבית, נבצר מהעותר להתייצב להמשך ביצוע עבודות השירות ועל כן זומן לשימוע. העותר יצר קשר עם הממונה והסביר כי הוא נתון במעצר בית מלא ועל כן לא יוכל להתייצב לשימוע.
- המשיב שגה כשלא נתן לעותר הזדמנות נוספת והחליט על סמך העדרות אחת מהליך השימוע להפסיק מנהלית

את עבודות השירות.

- העותר התייצב לביצוע עבודות השירות בצורה מסודרת במשך יותר מ-5 חודשים, ואלמלא המעצר הנוסף הוא היה משלים את ביצוע עבודות השירות.
- העותר הגיש לאחרונה בקשה לביטול תנאי השחרור של מעצר הבית ועל מנת שהעותר יוכל להתייצב להמשך ביצוע עבודות השירות ישנו סיכוי טוב שבקשתו תיענה בחיוב.
- לעותר נסיבות אישיות. לאחרונה התחתן בשנית, נולד לו בן הסובל מבעיות רפואיות ואשתו מתקשה להתמודד לבדה עם הטיפול בילד. בתקופה זו חל חודש הרמדאן ועובדה זו רק מוסיפה לקשיים של אשתו ובנו.

כתב התשובה:

- ביום 09/12/15 גזר בימ"ש השלום בעכו בת"פ 1701-10-13 את דינו של העותר לעונש מאסר של 6 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות, החל מיום 14/04/16.
- החל מתחילת ריצוי עבודות השירות, נעדר העותר פעמים רבות ללא כל אישור על כך.
- נערכו לעותר מספר שיחות ברור בסיומן הוזרה. ניתנו לעותר מספר הזדמנויות, נערכו לו שיחות אזהרה, הוא הועבר מספר פעמים למקומות עבודה שונים, אך לא היה בכל אלה כדי לשנות את התנהגותו.
- ביום 05/02/17 נעצר העותר בחשד לביצוע עבירות אלימות. בתום החקירה הוגש נגדו, ביום 05/02/17 כתב אישום המייחס לו עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש של בת הזוג. העותר שוחרר ביום 20/0/17 בתנאים של מעצר בית מלא.
- העותר זומן לשימוע, אך לא התייצב.

בדיון שנערך הוסיף ב"כ העותר וטען:

- העותר נעדר ממקום עבודות השירות משום שבנו נולד עם בעיות רפואיות. בתשובה לשאלה, מסר כי הרך נולד לפני 7 חודשים.
- העדרויות של יום יומיים בכל חודש הינם דבר רגיל ומקובל אצל עו"ש.
- למעשה, לא הוגשה בקשה לעיון חוזר בתנאי השחרור, אך בכוונת העותר להגיש "בקרו" בקשה לשינוי תנאי השחרור.
- במסגרת התיק הפלילי החדש היה העותר עצור כ-7 ימים ומאז הוא במעצר בית. כתב האישום מייחס לעותר עבירות של אלימות במשפחה.

דין:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ולאחר שעיינתי בכתבי האישום הפליליים ובמסמכים שצורפו כנספחים לתשובה, נחה דעתי כי לא נפל פגם בהחלטה המינהלית, המצדיק התערבות שיפוטית.

התנהלותו של העותר במהלך תקופת ריצוי עבודות השירות מעידה עליו כי הוא איננו מתאים לביצוע עבודות שירות ואין הצדקה לפריבילגיה שניתנה לו. העותר החל בביצוע עבודות השירות ביום 01/04/16, לפני יותר משנה. לו היה מתנהל כמתחייב על פי הכללים המחייבים עובד שירות, שאותם הכיר וחתם עליהם, היה העותר מסיים את ביצוע עבודות השירות לפני יותר מחצי שנה. התנהלותו עד למעצרו בתיק החדש מקימה עילה להפסקת עבודות השירות. לכן יש להוסיף את פתיחת התיק הנוסף.

במישור הנורמטיבי, ביצוע עונש המאסר בדרך של עבודות שירות בא חלף מאסר מאחורי סורג ובריא, אך הוא נתפס כמאסר בפועל. הוא בבחינת פריבילגיה שיפוטית ואינו מובן מאליו, הוא נגזר לאחר בדיקת התאמה בעקבות החלטה שיפוטית, ועל דרך הכלל - למען תכלית שיקומית. הפרה של תנאי העבודה, לרבות היעדרויות ואיחורים עלולה להביא להמרת העונש למאסר מאחורי סורג ובריא בהתאם להוראות סעיף 651 לחוק העונשין (רע"ב 4982/14 **זולנוב נ' שב"ס**).

נדון אשר התנהלותו מלמדת עליו כי אינו נוטל בשתי ידיים ברצינות ובאחריות את ביצוען של עבודות השירות מסתכן באובדן הפריבילגיה האמורה (רע"ב 8430/09 **אברג'יל נ' מ"י**)

ברע"ב 11160/07 **ביטון נ' מ"י**, מונה כב' השופט רובינשטיין את השיקולים שעל הגורם המינהלי לשקול, שיקולים שיהוו תשתית ראייתית מינהלית משמעותית כדי לבסס באורח סביר החלטה על הפקעת עבודות השירות.

הקצין המוסמך **איננו צריך להמתין לסיום הליך פלילי בעבירה נוספת**. פתיחת חקירה פלילית הינה עילה שבדין להפסקת עבודות שירות.

ההיעדרויות הרבות, העובדה שנערכו לו שיחות בירור בשל העדרויותיו וכתב האישום הנוסף, כל אלה בהצטברם מלמדים על כך שהעותר אכן אינו סר למרות הממונים עליו וזאת לאורך זמן.

העותר טען בכתב העתירה כי התנהל באופן תקין במשך 5 חודשי עבודות שירות. טענה זו איננה נכונה. רק בעקבות הנתונים שבכתב התשובה, מהם התברר כי נעדר רבות, טען העותר כי ההיעדרויות היו על רקע מצבו הבריאותי של בנו. ואולם, בנו נולד רק לפני כ-7 חודשים בעוד שההיעדרויות היו גם בתקופה שלפני הולדת בנו. העותר החל את ביצוע עבודות השירות לפני יותר משנה.

בתיק הפלילי בו הורשע ונגזר דינו של העותר לעבודות שירות, העותר הודה בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות אלימות קשות, כעולה מעובדות כתב האישום. העותר הורשע בעבירות של תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר - עבירה לפי סעי' 382(א) + 380 לחוק העונשין ועבירה של חבלה או פציעה כשהעברין מזוין, עבירה לפי סעי' 335(1) + 334 + 335(2) לחוק העונשין.

בנימוקים לשיחת הבירור שנערכה לעותר ביום **19/07/16** נכתב "העותר נעדר ממקום העבודה, לא מתייצב, לא מודיע למפקח, לא מציג אישורים על העדרות, העותר ביקש מהמפקח לעזור לו ולקרבו לבית, אך גם שם נעדר מעבודה".

תגובת העותר לטיעונים:

"היו לי בעיות בבית, אשתי בהריון, ההורים שלי נפרדים".

בתום הבירור הוחלט להזהיר את העותר על העדרויותיו ועל החזרתו לעבודה תוך אזהרה ושינוי מקום העבודה.

הזימון לשיחת בירור נוספת מיום **29/08/16** היה בנימוק: "העותר לא מתייצב כנדרש ממנו באופן רציף, לא מדווח למפקח וללא אישור, למרות שהוזהר מספר פעמים ועדיין לא מתייצב".

תגובת העותר:

"אני דיווחתי למעסיק ולא לי".

כללים והוראות עליהם חתם העותר מחייבים דיווח למפקח. בתום שיחת הבירור הוזהר העותר שוב והובהרה לו חובתו לדווח על כל היעדרות למפקח.

שיחת בירור שלישית נערכה לעותר ביום **13/10/16** בנימוק: "העותר זומן לשיחת בירור בעקבות היעדרויותיו. העותר עזב את מקום העבודה ללא אישור המעסיק וללא ידיעתו".

תגובת העותר:

"יצאנו ב-14:00. הוא חשב שיצאנו מוקדם".

העותר הוזהר בשלישית.

אחרי כל אלה נעצר העותר והוגש נגדו כתב אישום. שוב פעם על עבירות של אלימות, הפעם כלפי אשתו. בכתב האישום הואשם העותר בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש של בת זוג. על פי עובדות כתב האישום, העותר היכה את אשתו בפניה במכת אגרוף. נגרמה לה חבלה בארובת עין שמאל, המטומה ובצקת בעפעף תחתון וראייתה היטשטשה.

ב"כ העותר לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה. ב"כ העותר אף הודה בשמו בעבירת התקיפה (ראה עמ' 1, שורה 6 לפרוטוקול בתיק **מ"ת 32522-02-17**). ב"כ המאשימה ציין כי העותר ביצע את העבירה כשתלוי נגדו מאסר מותנה של 6 חודשים בגין התיק הקודם שבמסגרתו הוא החל בריצוי עבודות השירות. העותר נמצא במעצר בית בשוב *** , המרוחק מביתו, שם מתגוררת אשתו, בכפר ***.

העותר זומן לשימוע ליום 29/03/17. הוסברה לו חובתו להתייצב לשימוע וזכותו להיות מיוצג בהליך השימוע. כן הובהר לו שאי התייצבותו לדיון תיחשב כויתור על הזכות לשימוע.

לכתב התושבה צורף נספח המתעד את ימי העדרותיו של העותר מעבודות השירות בכל אחד מהחודשים החל מחודש אפריל 2015 ועד להפסקה המינהלית. אין מדובר בימים ספורים, אלא בעשרות רבות של ימים. הנתונים מתבססים על כרטיס נוכחות שצורף גם כן. העותר הוצב ב-5 מקומות עבודה, אך בכל אחד מהם הוא נעדר ימים רבים. תפקודו היה לקוי והוא לא הציג אישורים.

השימוע בהיעדר נעשה כדין, לאחר שהעותר הוזמן ולא התייצב. הוא היה מודע לכך שאם לא יתייצב, השימוע יערך בהיעדרו. בסעי' 6 למזכר מצוין כי היו פניות טלפוניות רבות לבא כוחו, אך לא היה שיתוף פעולה. העותר ניתק קשר.

לאור התנהלותו המפורטת לעיל אין לעותר להלין אלא על עצמו.

אני מורה על דחיית העתירה.

העותר יתייצב לריצוי יתרת עונשו ביום 01/06/17, שעה 08:30 בבית סוהר צלמון.

ניתנה היום, ד' סיוון תשע"ז, 29 מאי 2017, בהעדר הצדדים.